

Materiale, Værktøj og Værktøjsmaskiner o. s. v. var nødvendigt for, at denne Arbejdsdrift kunde sættes i Scene.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 102 af 30. April 1909 om Fiskerilaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2827).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Munk-Poulsen: Naar det er overdraget mig paa mit Partis Vegne at anbefale dette Lovforslag, kunde jeg ønske at gøre nogle faa Bemærkninger i den Anledning. Der er ingen Tvivl om, at Loven om Fiskerilaan har virket meget gavnligt paa Fiskeriets Udvikling. Der vilde neppe i Øjeblikket have været saa mange Fartøjer, baade større og mindre, med Motor, hvis Fiskerne ikke ved disse Fiskerilaan var blevet sat i Stand til at anskaffe dem. Naar der i Bemærkningerne er anført, at Staten har haft ret betydelige Tab paa de direkte Laan, er dette naturligvis i høj Grad beklageligt, men man maa dog ikke undlade at erindre, at Tabene hovedsagelig er faldet i to store Afdelinger, dels paa den Flaade, der udrustedes fra Esbjerg for at gaa paa Islandsfiskeri, og dels paa den Flaade af mindre Kuttere, som man udrustede til at drive Vinterfiskeri fra Lemvig, passerende ad Thyborøn-Kanalen. Da man begyndte at drive Fiskeri paa Island, fulgte Heldet de første Fartøjer, og Udbyttet var godt. Det saa ud til, at der her var en Chance for Fiskerne. At de saa udnyttede den saa stærkt, at man med Rette kunde sige, at de gik for rask paa, beviser, som jeg kort antydede under Finanslovsforslagets første Behandling, at der i Fiskerne er Energi og Ihærdighed nok til at udnytte selv den mindste Chance, der tilbydes sig. Det kan være, at Tabene og Uheldene ikke var blevet saa store, hvis Fiskerne den Gang havde været mere kendt med Brugen af Motorer, end de var. Det var

i de første Aar efter Indførelsen af Motordrift til Fiskeribrug, og man var maaske ikke helt heldig — det ved jeg ikke — med Anskaffelsen af Motorer i disse Fartøjer. Sikkert er det, at det ene Uheld fulgte det andet, og at de paagældende led store Tab. Om man derfor kan sige, at alt Fiskeri, drevet paa Island med Baade hjemmehørende her i Landet, vil mislykkes ogsaa i Fremtiden, er vel meget usikkert.

Et andet Sted, hvor Fiskerne ogsaa led store Tab, var ved Thyborøn-Kanal, hvor man med Kanalen som Basis forsøgte med Kuttere paa omkring 20 Tons at drive Vinterfiskeri. I de Aar, Rødspættefiskeriet delvis slog fejl, søgte man at indvinde en Ekstrafortjeneste ved at drive Linefiskeri efter Kuller og Torsk. Ogsaa da gik man maaske loylik stærkt frem, men det er det samme igen, man var vel omtrent nødt til det. Det viste sig med de første Baade, at det lønnede sig ret godt, og saa skred Udviklingen frem med raske, sikkert for raske Skridt. Man opdagede siden, at den Type af Kuttere, man benyttede, neppe vilde kunne svare sig, fordi de 3 Maaneders Vinterfiskeri var for lidt til at forrente og afdrage de store Summer, der stak i dem, og tillige afholde de store Driftsomkostninger. Derved led Staten, som sagt, store Tab. Havde man haft bedre Betingelser for at drive begge disse Fiskerier ved Hjælp af tidssvarende Havne, havde den neppe lidt disse Tab. Det har glædet mig at se, at det nye, man gik over til, Laaneforeningerne, har været en heldig Form, idet Staten til Dato, saa vidt jeg ved, ikke har tabt en Øre paa Laanene til dem. Der er ingen Tvivl om, at hvis man kunde have overført noget af det samme Princip paa de store Laan til Kutterne, vilde det have været heldigt, men det vilde maaske vise sig vanskeligt, om ikke helt umuligt. Dog vil jeg anbefale det Udvalg, der sandsynligvis bliver nedsat til Behandlingen af denne Sag, at tage under Overvejelse at finde en Form for Laanene, der, samtidig med at være taalelig for Laantagerne, kunde yde noget mere Garanti for Staten end den hidtil benyttede.

Jeg vil ogsaa henstille til det eventuelle Udvalg at tage under Overvejelse det Forhold, der jævnlig indtræffer for Laaneforeningernes Vedkommende. Efterhaanden som de har bestaaet i en Del Aar og har afdraget betydelige Summer, faar de til sidst næsten ingen Penge at arbejde med. Efter den hidtil gældende